

de paavirkede af de nedarvede Sæder og Skikke, som herske i det Land, som deres Forældre eller maaské deres Bedsteforældre er udvandrede fra; de har endnu ikke tillempet sig til den absolute Frihed, som de her er i Besiddelse af; de har sluppet de gamle Former uden helt og holdent at kunne tilægge sig de ny selvvalgte, som passer i et frit Land. Hvor underligt det end kan synes, saa frembringer ikke denne Forbindelse af den gamle og den ny Verdens Tanker et saa heldigt Resultat, som man skulde vente, og derfor træffer vi ofte amerikanske Kvinder, som ligner de Beskrivelser, der fremkommer i evropæiske Tidsskriffter og Romaner; dette er især Tilfældet, naar saadanne Kvinder paa Grund af deres Rigdom indtager en fremtrædende Stilling i Selskabslivet. Men selv om vi kan opstille som Regel, at de fleste dovne og letsindige Kvinder findes i denne Klasse, saa er der dog ogsaa i den et stort Mindretal af højt dannede Kvinder, og vi maa heller ikke glemme, at vi blandt de egentlige Amerikanerinder finder et forholdsvis lige saa stort Antal Undtagelser: flygtige, letsindige Kvinder, som kun er optagne af Livets Nydelser og Luxus.

Det vilde imidlertid være forkert at tillægge Kvinderne alene, hvad Klasse de saa hører til, Skylden for deres letsindige Liv, Kvinden kan ikke dømmes uden Manden, ligesaa lidt som Manden uden Kvinden; begge maa de ses i Forhold til deres Omgivelser. Hvad der er sagt om Kvinderne, passer ogsaa paa Mændene; ogsaa de falder ind under de samme Klasser; med Hensyn til deres Maade at leve paa har de amerikanske Mænd mere Hang til Ødselhed end Kvinderne: i Amerika er det forholdsvis let at blive rig, og det Arbejde, hvorved Formuer skabes, er i høj Grad pirrende. Mændene har ogsaa større Tilbøjelighed til at ville synes rigere, end de i Virkeligheden er; det er meget sjældent, at en Mand indvier sin Hustru, sin Datter eller Søster i sin virkelige økonomiske Stilling; men ofte tilskynder han sin Familie til en Levevis, der er over hans Ævne. Blandt Amerikanere indbyrdes, især blandt Kvinderne, hører man ofte Udtalelser som disse: „Her i Landet lever vi allesammen over Ævne“, eller „Jeg vilde ønske, vi kunde indføre den Nationalskik at være sparsommelige, saa der kunde blive sat en Stopper for vor Ødselhed; for hele Familier kunde leve af det, som vi kaster bort.“

Disse nationaløkonomiske Spørgsmaal danner Hovedæmnet